

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-01-19

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 4 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10118>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΑΤΥΡΕΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 47

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνεται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
 Editor S. HOUREMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

19, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

ΤΟ ΠΕΡΔΙΚΟΠΑΝΝΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

Κυρά Αγγλίκα.

Συγχώρησόν μοι ἂν θέλῃς, καὶ ἡ εὐγένεια ἀπαιτεῖ νὰ θελῃς, καὶ ἂν δὲν θέλῃς ἀδιάφορον, νὰ μὴ πιστεύω πλέον μ' ὄσας φωνὰς καὶ ἂν βάλῃς εἰς τὸ ἔξῃς ἐναντίον πάσης βαρβαροῦ διαχειρίσεως, ἢ διακίσεως, ἢ Κυβερνήσεως, μ' ὄσας προστασίας καὶ ἂν κάμῃς διὰ λόγων μόνον πρὸς λαοὺς δούλους, μ' ὄσας διαμαρτυρίας καὶ παρατηρήσεις ἂν ἐνεργήσῃς ἐναντίον καταχρήσεων ὑπαλλήλων βαρβαροῦ Κυβερνήσεως, ὅτι πράγματι μεριμνᾷς διὰ τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας λαοὺς, καὶ ὅτι αἱ φωναὶ σου πρὸς τοῦτο εἶνε εὐλικρινεῖς. Ὅχι! ὄλος ὁ ὄρυθος, τὸν ὁποῖον κάμνεις εἰς τοιαύτας περιστάσεις, γίνεται χάριν σκοπῶν μεγάλων, χάριν ἰδιοτελείας, χάριν συμφερόντων, καὶ τίποτε παρὰ ἄνω.

Οἱ κυνηγοὶ τῆς Κύπρου συνειθίζουσιν κάποτε, διὰ νὰ κυνηγήσουν περισσότερα περδίκια, νὰ στήνουν τεντωμένον ἐπάνω εἰς δύο ξύλα ἐν εἶδος παννίου φέροντος σταυροειδῶς γραμμὰς μαύρας καὶ λευκὰς μόνον, τὸ ὅποιον κινουὺν ἐπίτηδες ἀπέναντι ἀγέλης περδίκων, ἡ δὲ κίνησις αὕτη προξενεῖ ὡς ἐκ τῶν σταυροειδῶν γραμμῶν ἐν εἶδος ἠλεκτρισμοῦ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν περδίκων αἱ ὁποῖαι ἕλθουσι ἀσχεδραμικτῶς βλέπουσι τὸ παννί, τὸ ὅποιον ὁ κυνηγὸς κρατῶν ὀπισθεν καὶ κινῶν αὐτὸ πλησιάζει βαθμηδὸν εἰς αὐτὰς, καὶ οὕτω δι' ὁπῆς ἦν ἔχει ἐν τῷ μέ-

σῳ τὸ παννί, πυροβολεῖ κατ' αὐτῶν καὶ τὰς φονεύει· τί ξεύρουσιν αἱ πτωχὰὶ πέρδιτες τί ἔχει ἴσως ἀπὸ τὸ παννί· τὸ παννὶ τοῦτο τὸ ὀνομάζομεν «περδικοπάννι» καὶ ὑφαίνεται εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐννοεῖται, καὶ μαλιστα εἰς τὴν Ἀγγλίαν· μήπως νομίσης ὅτι τὸ ὑφαίνουσιν ἐδῶ καὶ προσθέσης καὶ διὰ τοῦτο ἰδιαιτέρον φόρον. Λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον:

Αὕτη ἡ μέριμνα τὴν ὁποίαν προσπαθεῖς νὰ δεῖξῃς ὑπὲρ τῶν λαῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι στεναρίζουσιν ὑπὸ ζυγὸν βαρβαρικὸν καὶ ἐκείνος ὄλος ὁ ὑπὲρ αὐτῶν, ἔθθεν, ὄρυθος, εἶνε τὸ περδικοπάννι τὸ ὅποιον ἐντέχνως σείεις· ὁ δυστυχὴς λαὸς ὁ καταπεπονημένος ὑπὸ τὸ δυσβάκτακτον βάρος τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ εἶνε αἱ πέρδικες· ἡ συμπάθεια τὴν ὁποίαν αὐτὸς αισθάνεται πρὸς σέ, ἡ ὁποῖα τόσο ἐυγενῶς καὶ αὐτόκλητος παρουσιάσῃς προτῆτις τοῦ, εἶνε ἡ λεκτρισμαὶς ὁ ὁποῖος σύρει πρὸς τὸ παννὶ τὰ βλέμματα τῶν περδίκων· τὴν τρύπαν, τὸν κυνηγὸν καὶ τὸ πυρόβολον σκέψου τα σὺ ποῖα εἶνε, καὶ ἂν δὲν τὰ εὕρῃς, ἐρώτα με καὶ δὲν θ' ἀργήσω νὰ σοὶ εἶπω δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν ὧν περιβέβλημαι, ὅτι κυνηγὸς εἶσαι σὺ, ἂν εὐρεστήσῃς, πυρόβολον ἢ ἀναληγῆσιν σου πρὸς τὴν καταστροφὴν τοῦ λαοῦ, καὶ τρύπα δι' ἧς τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ διέρχεται, οἱ ὄρακόντειοι φόροι. Ποῦ νὰ ξεύρουσιν οἱ δυστυχεῖς λαοὶ τί ὑπάρχει ὀπισθεν τοῦ περδικοπαννίου.

Ἡ τρύπα ὅμως τοῦ περδικοπαννίου εἶνε διὰ κάθε λαὸν ἐνὸς εἶδους· ἡ δική μας τρύπα εἶνε αἱ 95 χιλ. λίρ. τὰς ὁποῖας

κατ' ἔτος ἀναληγῆτως εἰσπράττεις χάριν βαρβαροῦ δεσπότη τοῦ ὀποῖου τὰς βαρβαρότητας καὶ τὰς αὐθαιρεσίας σὺ πρώτη παρουσιάσῃς ἐκάστοτε νὰ κατακρίνης. Ὁ λαὸς φωνάζει κλείσε τὴν τρύπαν ἐκείνην καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ θὰ πάμεν καλά, ὠραία, ἀγαθὰ, ἀλλὰ σὺ πολὺ καλὰ ξεύρεις, ὅτι ἔταν τρύπα δὲν ὑπάρχει τότε εἶνε καὶ τὸ περδικοπάννι περιττὸν καὶ αἱ πέρδικες θὰ πετάσουσιν, καὶ τότε...

Σκέψου καλῶς αὐτὴν τὴν παρομοίωσιν καὶ ἂν δὲν τὴν εὕρῃς καλῶς ἐφαρμοζομένην, ἰδοὺ ἄλλην εἰκόνα πιστοτέραν, ζωηροτέραν, ἀληθεσιότεραν, τὴν ὁποίαν ἀναγράφω χάριν σοῦ πρώτον καὶ χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μου δεύτερον [ἐκ τῆς καλῆς συναδέλφου «Φωνῆς τῆς Κύπρου» τῆς ὁποῖας ὁ περισπούδαστος Συντάκτης ὁσάκις θελήσῃ νὰ λατρεύσῃ τῇ ἀγαπητῇ αὐτῷ Μούσῃ συγκινεῖ καρδίας καὶ ἠλεκτριζεῖ νεῦρα.

Ζητεῖτέ μου, φίλοι, τῆς λύρας καὶ πάλιν τὰς ἤδη ἀργούσας νὰ κρούσω χορδὰς;
 Ἐγὼ ἐπεθύμουν εἰς ὑπνοῦ ἀγκάλην
 Ν' ἀφήσω τὴν Μοῦσαν· πρὸς μέλους φθάς,

Πατρὶς εὐτυχῆς παρομοῖα καὶ καρδία.
 Ἄλλ' ἔστω ὦ φίλοι, θὰ ἦμ' εὐτυχῆς,
 Πρὸς ἔργα γενναῖ' ἀσθενῆς μελωδία
 Ἐὰν ἀναστήσῃ ψυχὰς ἀπαθείς.

Σὺ ἠλπίζεις, Μοῦσα, τὴν φίλην Πατριδα
 Ἡμέραν τινὰ εὐτυχῆ νὰ ἴδῃς
 Ὑπὸ ἰσχυρῆς βασιλίδος κίβδα.
 Μὴ εἶνε ἀπάτη κ' ἐλπίδες ψευδεῖς;

Ἄθλια καὶ δούλη ὡς πρὶν πενητεύει
Ἐνῶ τὸν ζυγὸν τῆς τὸν πρῶτον κρατεῖ,
Εἰς ἄλλου κυρίου ὀρέξεις δουλεύει
Κ' εἰς χεῖλος ὀλέθρου τὸν πόδα πατεῖ.

Πρὸς τί τ' Ἄρμωστειά κ' ὑψέροφιοι δόμοι,
Σημαία μεγάλη καὶ δόξα πολλή,
Μικρὰ σημασία; ἐξίτηλοι νόμοι
Δι' οὓς δουλωμένη τυρβάζει Βουλὴ;

Ἐνῶ ὑπ' αὐτὸ τῆς Ἀγγλίας τὸ βλέμμα
Ὁ Τούρκος κρατεῖ τὴν πατρίδα βυρᾶν
Καὶ μέχρι σταγόνος βυζάνει τὸ αἷμα;
Οὐδεὶς εὐλογεῖ εὐμοιρίαν σκληρὴν!

Ἀγέρωχοι Ἀγγλοὶ μὴ λέγετε δώρων
Ὅτ' εἴθε μεγάλων ἡμῖν κομισταί,
Δὲν εἴθε ἢ ρέκται εἰσπράκτορες φόρων
Τοῦ Τούρκου, καὶ μόνον αὐτοῦ λυγισταί.

Ὡ; ἐμμισθ' οἰκέται τὸ θυμὸν κρατεῖτε
Κ' ἐκεῖνος τῶν σπλάγχχνων τὸ αἷμα ροφᾷ.
Πρὸς αὐξήσιν πόρων μαγκίως πονεῖτε,
Γελῶν τοὺς καρπούς καὶ συνάγων τρυφᾷ.

Σᾶς θέλομεν, ναί, δικαστὰς, κυβερνήτας,
Πρὸς μέλλοντος βίου ἐλπίδας χρυσᾶς,
Ἄλλ' ὄχι ψυχρούς, ἀπαθείς παροδίτας,
Ἄλλ' ὄχι ὡς δούλους τοῦ Τούρκου καὶ σᾶς.

Ὡ αἰσχρὸς! Ἡ στάσις αὐτὴ ἕως πόσε;
Ἐπὶ τὴν μεγάλην σημαίαν ὑμῶν
Πνοὴν ἐλευθέρας ζωῆς ἡμῖν δότε,
Ἡ λόγους θ' ἀκούετε φόγου, κλαυθμόν.

Ὁ Κύπριος ἀρὰ ὡς δούλος ν' ἀσπαίρη
Ἐπ' ἕνα ἢ ἄλλον ἐπλάσθη ζυγόν;
Οὐδὲν εἰς τὰ στήθη γενναίων νὰ φέρη;
Μεμφίμοιρος μόνον νὰ κλαίῃ σιγῶν;

Ὡ; ἄνθρωποι ζῶντες κ' ἡμεῖς ἄς φανῶμεν
Τοῦ Τούρκου ἀκόμ' ἢ κινὰ μᾶς πατεῖ.
Ἐνόσω ὡς δούλοι μ. ι. ρ. ι τῶ τελῶμεν
Ποτὲ καρποφόροι; τὴν γῆν μας ελαστοί

Οὐδ' ἄνθος εὐκλείας ποτὲ θὰ ελαστάνη.
Πνοὴ ἰσβόλος, πνοὴ αὐχμηρὰ
Παντοῦ δυστυχίαν ἐς τὴν γῆν μας θὰ ράνη
Κι' οὐδέποτε ἡμέρα θὰ λάμψη φαιδρά.

Ἡ ἅπανα νῆσος λοιπὸν ἄς φωνάξῃ
"Δὲν ἔχομεν πλέον γὰρ Τούρκον μυρί."
Τὸ φλέγμα τοῦ Ἀγγλοῦ, ἐλπίς, νὰ ταράξῃ
Φωνὴ δυστυχούντων καὶ λόγ' ἰσχυροί.

Ὁ θυμὸν δεκάτης καὶ φόρων ζευγίτης,
Ὁ φόρων φορτίον τὸν βίον βαρὺ
Καὶ νῦν ὁσημέραι πτωχεύων πολίτης
Ἄς κρᾶξῃ "δὲν ἔχω γὰρ Τούρκον μυρί."

Ἐκ φόβου ἴαν ἢ ψυχρᾶς ἀκηδίας
Σιγῶντες πονεῖτε . . . ἐλπίς περιττὴ . . .

Εἶν' ἄξιον τέκνον τῆς μαύρης δουλείας
Πᾶς ὅστις ἀπόνως τὸν φόρτον κρατεῖ.

Τέλος πάντων κατὰ τὴν προκήρυξιν
τοῦ Ἄρμωστοῦ αἱ συνεδριάσεις τοῦ Νο-
μοθετικοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ συνόδῳ ἀρχον-
ται τὴν προσεγγὴ Τετάρτην 4 Φεβρουα-
ρίου ἔ. ν. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἀξιότιμοι
Νομοθέται ἐμελέτησαν, ἐσκέψθησαν, ἡ-
τοιμάσθησαν καὶ ἔχει ἕκαστος πολλὰ νὰ
εἴπῃ καὶ πολλὰ νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ τὴν
ταλαινα Πατρίδα, ἣτις πολλῶν στερεῖ-
ται καὶ κατὰ πολλὰ πάσχει. Τὸ ἐπίσημον
μαγειρεῖον ἡτοίμασε πλείστα ὅσα φαγη-
τά, ἀλλὰ καὶ σεῖς ἡτοιμάσετε τοιαῦτα,
ἐλπίζω δ' ὅτι τὰ ἰδικὰ σας, ἂν δὲν θεω-
ρηθῶν ὡς ἀναγκαῖα πρὸς τροφήν τοῦ λά-
χιστον ἔμωσ θὰ ἐξουδετερώσουν πᾶσαν
ἐναντίαν ἐνέργειαν τῶν ἰδικῶν των. Περὶ
πολλῶν πρόκειται καὶ προσέξατε νὰ μὴ
παρέργωνται αἱ συνεδριάσεις ἄνευ ἀπο-
τελεσμάτων καὶ νὰ λθῶμεν ἔπειτα εἰς θέ-
σιν νὰ σᾶς λέγωμεν «ὠδινεν ὄρος καὶ ἔ-
τεκε μὲν». Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλ-
λων ὧν τὰ σπουδαιότερα εἶνε περὶ Παι-
δείας, περὶ ὑποστηρίξεως τῆς Γεωργίας
διὰ Γεωργικῆς Τραπεζῆς κλ. θεωρῶ κα-
λὸν νὰ βαλῆτε ὑπ' ὄψιν σας καὶ τοῦτο·
ὅτι πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ αὐτὴ ἡ μεγάλη
εἰσαγωγὴ ξένων ἐτοιμῶν φορεμάτων καὶ
ὑποδημάτων διὰ βαρέος φόρου, πρὸς ἐμ-
ψύχωσιν τῶν ἐντοπίων κατασκευαστῶν
τοιούτων, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν μεγα-
λειτέραν μερίδα τῶν ἐν Κύπρῳ τεχνιτῶν,
καὶ οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ἐτοι-
μῶν περιήλθον εἰς θέσιν δεινὴν. Τοῦτο
πιστεύω δὲν βλάπτει τοὺς ἐμπορευομέ-
νους τὰ τοιαῦτα, διότι ἀντὶ τοιούτων θὰ
εἰσάγουν ὑφάσματα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου οἱ
τεχνίται καταστρέφονται. Τοῦτο ἐγένε-
το καὶ ἐν Ἑλλάδι ὅπου εἶνε πατρικὴ
Κυβέρνησις, διότι διὰ τοιούτων μέσων
καὶ οἱ τεχνίται ἐμψυχοῦνται καὶ αἱ τέ-
χναι προσδεύουν. Πιστεύω, ὅτι τοῦτο
θὰ θεωρηθῇ καὶ ὑφ' ὑμῶν ὡς ἀναγκαῖον
καὶ θὰ τὸ προτείνητε, προσέξατε δὲ καὶ
θὰ ἔχω τὸ βλέμμα μου ἐκεῖ μέσα καὶ
δὲν θὰ σᾶς χαρίζωμαι, μ' ὄλον τὸ σέ-
βας τὸ ἐπίσιον ἔχω πρὸς ὄλους ὑμᾶς.

Μίαν φοράν ἠξιώθημεν νὰ γράψωμεν
μῖαν καλὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως,
καὶ ὅμως ἰδοὺ τὴν ἀναίρουσμεν. Ἐγρά-
ψαμεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον, ὅτι ἡ Κυ-
βέρνησις ἀπεφάσισε σύμφωνα μὲ τὰς θε-

λήσεις τῶν Βουλευτῶν τοῦ τόπου νὰ δι-
δῇ τὰ δημόσια ἔργα εἰς μειοδοσίαν, καὶ
ὅμως δὲν εἶνε ἔτσι. Εἶνε νημοσχέδιον
το ἐπίσιον θὰ προταθῇ ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Νι-
κολαΐδου καὶ νὰ συζητηθῇ καὶ ἡμεῖς δὲν
ἐπροσέξαμεν πάνω πάνω νὰ δούμεν τοῦ-
το ἀπὸ τὴν χαρὰν μᾶς καὶ τράκ ἀμέσως
τὸ καθίσταμεν. Τί νὰ σᾶς κάμω ἀδελφέ-
τά Ἐγγλεζικά μου εἶνε λίγα. Ἡ Ἐ-
πίσημος Ἐφημερὶς δὲν ἐκδίδεται Ἑλλη-
νιστὶ νὰ μᾶς τὴν στέλλουν νὰ τὰ βλέπω-
μεν καλὰ, διότι οὐδεμία ἐπιστημότης πα-
ρέχεται εἰς τὰ Ἑλληνικά ἐκ μέρους τῆς
Κυβερνήσεως· λοιπὸν ἔγεινε τὸ λάθος καὶ
συγχωρήσατέ μοι, ἀλλὰ τί τάχα; θὰ
κατορθωθῇ τ. ὅτο καὶ θάλλω εἰς θέσιν νὰ
σᾶς τὸ πῶ ἄλλοτε, ὥστε τὸ ἴδιον κάμνει
ἂν σᾶς τῶπα ἀπὸ τώρα.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἑσπέρας ἐν
τῷ καφενέῳ «Βικτωρία» εἰς Ὁσμὰν
Βέης ταγματάρχης ἄλλοτε, ὡς λέγει ἐν
Τουρκίᾳ καὶ υἱὸς τοῦ Κύπριζλη Μεεμέτ
Πασᾶ, ἀπὸ τῆς ὀγδόης μ. μ. ὥρας μέ-
χρι τῆς 10 ὠμίλησεν εἰς ὠραίαν Γαλ-
λικὴν γλῶσσαν ἐνώπιον πολλοῦ ἀκροα-
τηρίου περὶ τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ
Νηγιλισμοῦ, ἀποδείξας εὐγλωττῶς καὶ
διὰ ζωηρῶν χρωμάτων ὡς πρωταίτιους
τῶν διαφορῶν τούτων λυμεῶνων τῆς ἀν-
θρωπότητος καὶ ἀνατροπέων τῶν καθε-
στῶτων ἐταιριῶν ἐν παντὶ κράτει, τοῦ
Ἰσραηλῆταις, κατορθώσας ὡς εἶπε νὰ ἀ-
νακαλύψῃ πολλὰ τούτων πρακτορεῖα ἐν
Ρωσσίᾳ ὅπου ἀκουσίως ἐπὶ πολλὰ ἔτη
διέτριψε συνετεία πολιτικῶν τῆς Τουρ-
κίας περιπετειῶν ἐν αἷς ἔλαβε, φαίνεται,
μέρος. Ἰσπανεῖται ἡ εὐγλωττία τοῦ
ἀνδρός καὶ ἡ γλωσσομάθειά του.

Καθὰ γράφουσιν ἡμῖν εἰς τὸ χωρίον
Πισσοῦρι τὴν 7 ἰσταμένου σίφων ἐξελθὼν
τῆς θαλάσσης ἐν ἣ πρώτον ἐσχηματίσθη,
ἐξερρίξωσε καὶ κατέστρεψε περὶ τὰ 800
δένδρα, χαρουπέας, ἐλαιᾶς κλ. ἐν μικρᾷ
περιφερείᾳ. Ἡ θεὰ τῶν ἐκρίζωθέντων
δένδρων κειμένων ἐν στρώματι τοῦ ἐνὸς
ἐπὶ τοῦ ἄλλου κατὰ γῆς, ἦτο ἀξιοδάκρυ-
τος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὀλίγα τοιαῦτα ἔχομεν νὰ ποῦμεν πρὸς
τὸ παρὲν. Οἱ Ἀγγλοὶ κατ' αὐτὰς (5
Ἰανουαρ.) ἔκμασαν μίαν μάχην μὲ τοὺς
ἐπαθεύς τοῦ Μαγδῆ, 23 μίλια μακρὰν

μοστές ἂν ἔλθῃ δὲν δύναται οὔτε τοὺς ἀζά-
δες νὰ συνάξῃ· καὶ ἂν πῆ "τοῦτο καὶ τοῦ-
το νὰ κάμωτε διὰ τὸ καλὸν σας" θὰ τοῦ
ποῦν "ὁ Θεὸς νὰ σ' ἐλεήσῃ καὶ σένα".

Μὲ χίλια θάσανα τέλος πάντων κατωρ-
θώσαμεν νὰ τοὺς συνάξωμεν περίσω νὰ ἀπο-
φασίσουν νὰ κάμουν καὶ τοῦτοι σχολεῖον νὰ
μὴ μᾶς περιπαίξουν τὰ ἄλλα χωρεῖα. Δὲ
σκαλον διωρίσαμεν ἕνα χωριστὸν μας, ὅ ὅ
ποιοι ἐνῶ δὲν ἐλάμβανε τὸν μισθὸν του ἐξῆ
κολούθησεν ὅμως καὶ ἐτελείωσε τὸ ἔτος καὶ
ἔπαυσεν. Ἀφοῦ ἔκλεισε τὸ σχολεῖον ἦναγ
κάσθημεν νὰ προσκαλέσωμεν τοὺς χωριανούς
νὰ σκεφθῶμεν τί νὰ κάμωμεν διὰ νὰ πληρω-
θῇ ὁ διδάσκαλος καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ
σχολεῖον ἦλθαν ὅλοι ὅι. ἀπ' αὐτοὺς ὅλοι
ἐδέχθησαν νὰ πληρώσουν· οἱ ἄλλοι ὅμως,
τοὺς ἐρωτᾷ ἡ Ἐφορία πότε νὰ πληρώσουν
τὴν συνδρομὴν των, ἄλλος λέγει "ἐμὲ τὸ
παιδί μου ἔχασε τὸ καλαμάρι του στὸ σχο-
λεῖον καὶ δὲν δίδω πεντάραν." ἄλλος "τὰ
χαλούμια ἔχουν 4 ριάλια ἢ ὅκ'· ἐγὼ θὰ ἄ-
γοράσω χίλιες κουδέλλαις νὰ ταῖς ἐλέπη τὸ
παιδί μου· εἶντα νὰ καταλάβω ἡ γὰρ πεῦ
τὰ γράμματα." ἄλλος "ἐμὲ τὸ παιδί μου
εἶνε τώρα τόσος καιρὸς ποῦ διαβάζει καὶ
ἔναν ψιλτήριν ποῦν ἄνθος τῶν γραμμάτων,
γιὰ Ἀπόστολον δὲν τοῦ ἀκουσα νὰ πῆ ἔς
τὴν Ἐκκλησίαν". "Μὰ καλῶ—τοῦ λέγει
ἡ Ἐφορία—τὸ παιδί σου Γραμματικὴν μαν-
θάνει, Γεωγραφίαν, Ἀριθμητικὴν καὶ τέ-
τοια". "Μὰ τί—λέγει—ἐγὼ Δεσπότην ἐν
νὰ τὸν κάμω, ἢ δάσκαλον;" τέτοια ἀνόητα
λόγια ἀκούομεν ἀπὸ μερικοὺς καὶ ἀκόμη χει-
ρότερα τὰ ὅποια εἶνε ἐντροπὴ νὰ γράψωμεν
κατὰ τὸ παρόν. Μὲ χίλιους λοιπὸν τρό-
πους κατωρθώσαμεν ν' ἀνοίξωμεν καὶ φέτος
τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ οἱ περισσώτεροι οἱ ὅποιοι
εἶνε ἐξ ἐκείνων ποῦ ἀνέφερα [παρὰ πάνω στέλ-
λου ἀλλοῦ τὰ παιδιὰ τους διὰ νὰ μάθουν
ψαλτῆρι· καὶ ὁκτώηχον. Συμβούλευσέ τους
λοιπὸν φίλε μου καὶ; σὺ ἴσως καταλάβουν
τὴν ἀνοησίαν των.

ὁ φίλος σου.

Σ. Σ.—Σ' τοῦ κουφοῦ τὴν πύρταν ὅσον
θέλεις θρόντα φίλε μου. Τὰ κεφάλια τῶν
εἶνε τόσον μεγάλα ποῦ δὲν τὰ χωρεῖ ἡ κεφα-
λή των. Ἀναίσθητοι ἔζησαν ἐκεῖνοι καὶ
ἀναίσθητα θέλουν νὰ ζήσουν καὶ τὰ παι-
διὰ των· δὲν ξέρουν ὅμως ὅτι οἱ καιροὶ ἤλ-
λαξαν, καὶ ὅτι τὰ παιδιὰ των ἂν μείνουν
στραβὰ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, θὰ σκορπίσουν εὐ-
κολὰ ὅσα ἐκεῖνοι συνήθρισαν, καὶ θὰ περι-
φέρωντα· δοῦλοι καὶ ἐργᾶται, καὶ νὰ τοὺς
ἀναθεματίζουν ἐνόσω ζοῦν. Τοῦτο, ἡ χον-
δρὴ κεφαλὴ πολλῶν χωρικῶν μας δὲν τὸ
χωρεῖ, ἀλλ' ἐλπίζομεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον
νὰ τοὺς κάμωμεν νὰ τὸ χωρήσῃ.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς δυστυχούς ἀλλ'
εὐγενούς ΚΟΚΩΝΑΣ ΓΑΓΕΤΤΗ.
συμβάντι κατὰ τὴν 6]18 τρέχοντος.

Ποιὸ πλάσμα εἶν αὐτὸ ἐδῶ
μέτ' τὸ Νοσοκομεῖο
π' ἀπέθανε σὲ μιὰ στρωμνὴ
πὸ χόρτα γεμισμένη;
βλέπεις τὸ πρόσωπον αὐτοῦ;
σοῦ δείχνει μεγαλεῖο
ἢν ἡ Κοκῶνα ἢ πτωχὴ
ἢ πρὶν θαυματοζομένη.

Θυμάστέ τὴν σὲ μιὰ φορὰ
πόσον ἦτον ὠραία
πῶς εἶχε πλοῦτη περιστά
καὶ μόνη μέσ' τὴν πόλι
ἐπέρνα σὰν βσιλίσσα
ὁπόταν ἦτο νέα
καὶ ὅλοι τὴν ἐθαυμάζονε
μικροὶ, μεγάλοι, ὅλοι;

Θυμάστέ βέβαια αὐτὴν,
ἀλλὰ ποῖος τότε λέγει
ὅτ' ἦν αὐτὴ ἡ εὐμορφὴ
ἢ ἄλλοτε πλοῦσια;
ὅποιος τὴν βλέπει πᾶραυτα
ἀρχίζει γὰρ νὰ κλαίγῃ
καὶ ἄλλο στρέφει τὸ πρόσωπον
ἂν ἔχ' εὐαισθησία.

Πολλοὶ τὴν κατακρίνουσι
καὶ λὲν "καλὰ νὰ πάθῃ
ἀφοῦ ὄπερασε τρελλή
ἔς τὸν βίον τῆς ἐκείνης
καὶ ἀπέθανε τότε ἐδῶ
γεμάτη ἀπὸ πάθη"
φαίνεται μόνον εἰς αὐτοὺς
ὑπάρχει σωφροσύνη!

Ἀπέθανεν! ἢ δυστυχὴς
γυμνὴ, ἢ πρὶν πλοῦσια·
ἀπέθανεν! ἢ εὐγενὴς
τὸ γένος καὶ τοὺς τρόπους,
ἀπέθανε! καὶ ἐγένεν
ἴσως αὐτὴ θυσία. . . .
πλὴν εὐγενὴς, ἢ περήφανος,
ἐφέθ' εἰς τοὺς ἀνθρώπους!

Δὲν ξέρουν πῶς ἦν ἄδικον
πολλοὶ νὰ κατακρίνουν
ἐν πλάσμα ποῦ ἀπέθανεν
ἴσως ἀπὸ τὴν πείνα;
ἂν εἶχαν ἐλαττώματα
ἄλλοι, αὐτὰ ἄς κρίνουν
δὲν ἐξετάζω ἡ γὰρ κῦτα,
δὲν βλέπω εἰς ἐκεῖνα.

Ἐν μόνον βλέπω, δυστυχὴς
Κοκῶνα, ἕνα μόνον
πῶς εἶχες εὐγενὴ καρδίαν
γεμάτην καλωσύνην
ἂν καὶ ἐπειροῦσες ἄλλοτε
σὲ περασμένον χρόνον
τὰ ρούχ' σου τὰ ἐδίδες
γιὰ ἐλεημοσύνην.

Ἐν δάκρυ χύνω δι' ἐσὲ
πλάσμα βασανισμένο
καὶ ὅσοι γὰρ σὲ ἐντρέπονται
αὐτοὶ ἄς μὴ δακρῦσουν·
καὶ ἔν ἄνθος εἰς τὸ μνήμα σου
τὸ περιφρονημένο
θ' ἀφύσω καὶ οἱ ἐντροπαλοὶ
ἄς μὲ κατηγορήσουν.

Πιστεύω ὅσοι αὐστηρὰ
κρίνουν τοὺς ἴποθαμμένους
δὲν ξέρουν πῶς οἱ ἀνθρώποι
ἔλοι φέρουν μαζύ των
ἐπάνω εἰς τὸν ὄμιον των
θρῶ σάκκουσ κρεμμαμένους·
ἀλλ' εἰς τὸν ὄπισθεν αὐτῶν
ἄς ἴδωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ των.

Λευκωσία

E. M.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ. (λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία· μεταξὺ 100 γομκρίων εὐ-
ρίσκονται 5 τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ περιστρέ-
φεται περίξ τῆς μιᾶς τουρκικῆς λίρας·
40 γομ. ἀπὸ 75—00 γρ. 20 γομ.
ἀπὸ 55—75 καὶ 35 γομ. ἀπὸ 40—55
Χαρούπια εἰς τὴν κῦτὴν τιμὴν.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
δ αἶτος τὸ καιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 22—24.
ἡ κρητὴ ,, [16 ὀκ.] 14—15.

Λύσις τοῦ 43 αἰνίγματος.

Νῆ—σο;

Λύσις τοῦ 44.

Γονεύς—Φονεύς

Λύσις τοῦ 45.

Χῆρα—Ἥρα

Λύσις τοῦ ἡ' προβλήματος
Δὲν ὑπῆρχον διόλου χρήματα.

Λυτῆρ ἐκ Λεμησσοῦ ὁ κ. Σ. Λοβαρί-
δης.

Αἰνίγμα 46

Τὰ πρῶτά μου τοῦ Βάκχου
ζητοῦν οἱ Θεασῶται,
Τὸ ὕστερον ζηλοῦσιν
Ἐρμού οἱ ὄπαδοί,
Τὸ ἔλον μου ὑπῆρξε
κοιτίς ἀνδρὸς ὁπότε
Κ' οἱ θῆρες τῆς θαλάσσης
ἦσαν φιλασιδαί.
Τί τοῦτο;

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.